

Výr

Jednoho dne se narodil maličkatý výr. Líhnutí trvalo několik hodin, ale nakonec se vylíhlo takové neopeřené vyžle. Od začátku byl jiný než ostatní sourozenci. Ti rostli a sílili a už dokonce začali létat kolem hnízda. Jen náš malý výr seděl v hnízdě a vypadalo to, že chce snad vysedět vajíčko. On měl totiž strach! Jen vyhlížel, kdy se vrátí maminka a bratři.

Jednou, když byli všichni pryč, koukal bezradně kolem sebe. Pak vykoukl přes okraj hnízda a divil se, co všechno vidí. Aby lépe viděl, udělal ještě krůček a další a další... Vyklonil se z hnízda a najednou vypadl. Padal, padal, ale naštěstí si brzy uvědomil, že je vlastně pták a má umět létat. Roztáhl křídla a začal jimi mávat. Co to? Najednou začal stoupat. Vystoupal až nad vrcholky stromů.

To je krása, to je výhled! Je škoda, že jsem to nevyzkoušel dřív! pomyslil si výr. Do hnízda se už nevrátím! vykřikl výr do krajiny, chci poznat celý svět a dohnat to, co jsem zameškal.

Pomalou se smrákalo a tak si musel výr najít místo k přenocování. Vybral si vysoký smrk s pěknou větví, na které visela zelená šiška. Výrovi po celém dnu pěkně vyhládlo, měl hlad jako trám. Uvědomil si, že je sám a trochu se mu začalo stýskat. Co naplat, musí si zvyknout. Oči se mu pomalu zavíraly a výr zanedlouho usnul.

Tu něco zašustilo a z křoví u řeky vylezla malá vydra. Lezla sem a tam. V dálce vyl vlk na měsíc, který právě vyšel na oblohu. Výr vydržel spát celou noc.

Ráno bylo jako malované, podzim vybarvil krajinu tou nejpestřejší paletou. Vítr slabě pofukoval a hejno hus se vydalo na svou pouť na jih. Výr se musel připravit na nadcházející zimu – vystavěl si hnízdo v dutině starého stromu. Snad mu vydrží celou zimu!

Vypište všechna slova s „i/y“ po „v“, tato slova rozdělte do tabulky:

(pozn. Pokud se v jednom slově vyskytuje „vi“ i „vy“, zapište ho vícekrát!)

i		y (vyjmenované slovo)	
v kořenu	v koncovce	v kořenu	v předponě